

İki yüzeyli aletler ilk yontmataş aletlerdendir. Klasik tiplerde genel formları üçgenimsi ya da bademsi olup, her iki yüzü de küçük ya da büyük çıkarımlarla işlenmişlerdir. Genel formları bu aletleri her zaman tanımaya ve tanımlamaya olanak verir. Fakat dikkatle incelendiklerinde ayrıntıda büyük farklılıkların söz konusu olduğu görülür. Dip kısmı genellikle yuvarlak ve yuvarımsıdır. Bazen bu dip kısmı kullanılan hammaddenin doğal yüzeyini ya da kabuğunu taşıyabilir. Bu ise alete hem üçgenimsi bir form verir hem de aletin elde daha kolay tutulmasına yardımcı olur.

Uç kısımları az ya da çok uzun sivricidir. Kalınlıkları değişir. Yine aynı şekilde yonga negatiflerinin sayısı ve rötuşlarının inceliği de farklılıklar gösterir. Örneğin; iki yüzeyli aletlerin en eski ve kaba tiplerinde (Chelléen-Abbevillien) çıkarılan yonga negatifleri derin, büyük ve sayıca az olmasına karşın, Acheuléen iki yüzeyli aletlerde ve özellikle bu endüstrinin gelişmiş tiplerinde yonga negatifleri sığ, küçük ve aletin her iki yüzeyini de kaplamış durumdadır.

Boyları ve ağırlıkları ise değişkendir. İki yüzeyli aletlerin boylarının 10-35 cm. arasında değiştiğini ya da 7,5-25 cm uzunluğunda olduğunu söyleyenler bulunduğu gibi, Chelléen iki yüzeylilerin 6-25 cm arasında değiştiğini ve Acheuléen iki yüzeylilerin bazılarının da 2 Kg. kadar ağırlık gösterdiğini belirtenler vardır. Ülkemizde bu aletlerin 20 cm uzunluğunda ve 1.250 gr. ağırlığında olanlarının var olduğunu söyleyebiliriz.

İki yüzeyli aletler Alt Paleolitik Dönem'in tipik aletleri olmasına rağmen biçimleri ve rötuşlarının özelliklerine göre Orta Paleolitik'te Moustérien endüstri grubu içinde ve Üst Paleolitik'te çok gelişmiş olarak Solutréen endüstri grubu içinde de bulunurlar. Bu ise iki yüzeyli aletlerin yüzbinlerce yıl Paleolitik insanların yontmataş alet teknolojisinde önemli bir yer tuttuğunu ve insanların bu geleneği ısrarla devam ettirerek kendisinden sonra gelen yontmataş endüstrilerini de etkilediğini ve gittikçe mükemmele ulaşan örnekler ürettiklerini bize göstermektedir.

Kullanılan vırgaç tiplerinin de iki yüzeyli aletlerin yapımında önemli rol oynadığı gözlemlenmiştir. Yaygın olan görüş, kabaca yontulmuş eski iki yüzeyli aletlerin taş (sert vırgaç) vırgaçlarla, daha düzenli bir şekilde sığ ve yüzeysel yongalamanın ise uzun-silindirik kemik ya da odun vırgaçlarla (yumuşak vırgaç) yapıldığı hususundadır.